

אדם נושר כלב

בפתח תקוה, הופל נסים כהן (משקל: 140 קילוגרם) על ידי מכונית פרטית, סייע לנהג לדחוף את המכונית למוסד, בו הוחלט לתקן את כנפיה המעוקות.

בית לאומי

בירושלים, פרסם ד"ר ע. בלומנטל מכתב גלוי לשר האוצר, בו התלונן כי "לאחרונה הגני מוצף במבול של תביעות מוגזמות מצד מס הכנסה ואין ביכולתי למצוא את מקור טעותם של הפקידים שעשונני לבעל הכנסה מרובה כל כך ואין בכוחי להתחכך עמם ולהעמידם על טעותם", ביקש "לחשוב" שני בבית הסוהר, בו אהיה מוגן בין הח"ר מות העבות מסני תביעות והטרדות נור"ספות."

המוצא הקל

במסינה, איטליה, השיב אורציו מולי"קה בלא לשאלת הכומר בטכס הנשואין, הוכה קשות על ידי קרובי הכלה, יצא לבית החולים במקום לירח הובש.

העולם החדש

בתל אביב, פרצו גנבים לחורו של ה"חיר גרשון חרשניסקי מקלומביה, יצאו עם שלל של תריס גרבי ניילון, 14 ש"מ לוח, 18 חליפות, 300 לירות, 500 דולאר ותכשיטים בשווי של 10 אלפים לירות.

סע דודי לקראת כלה

בבראגוס איירס, ארגנטינה, נאלץ הרב של עדת יוצאי חלב לבטל את היתרו ל"מתפללים הגרים בפרברי העיר המרוחקים לבוא בשבת לבית הכנסת במכוניותיהם, אחר שגרונות הראשי ל"ישראל התערבה בדבר, הודיעה כי "תפילה כזו היא מצוה הבאה בעבירה".

טעות לעולם חוזרת

בדורמה, אנגליה, העניק השופט קליפורד כהן צו גירושין לתומס אינסלי, יעץ ל"אינסלי, שהתגרש בשניה מאותה אשה: "אל תבוא נהג בפעם השלישית, אדם חכם נוהר שלא להנכס שלוש פעמים על ידי אותו הנחש".

הדוגמה האיטית

בתל אביב החליט מוכר רחוב של חצי איזה להדגים את סיבן המעולה של הח"צאיות, לבש אחת מהן על מכנסי החאקי שלו, הצליח למכור תוך רבע שעה תריסר חציאות.

ברשיון

בפולה, איטליה נצוד כריש שקיבתו הכי לה רשיון נהיגה למכונית, מעיל גשם, שלו"ש מעילים עליונים וכף יד אדם.

חלומות פז

באילון גרם נהג הגיב המקומי בשעת נסיעה בכביש הגבול, התעורר רק כאשר הוא ומכוניתו נפלו לתעלה בצדי הכביש.

יבוא ללא תשלום

בירושלים, גילו שלטונות המכס כי הח"רימו משך החודש האחרון 3140 מכשירי שמל, 1300 כלי בית, 2860 בקבוקי מי בושם, 2600 גרבי ניילון, 1340 מערכות סקרים, 1200 תקליטים ואלף אלבומי תמו"נות.

תיאום טכסים

בסות שילר, אנגליה, התלוננו אבות ה"עיר בסני מסקד בסיס תל האויר המלכותי"הסמך על מטוסי הקרב שלו המנמיכים טוס מעל לשפת הים, גילו כי האשמות האמיתיות היו נערות סות שילו שרשמו את שמותיהן ומספרי הטלפון שלהן ב"אותיות גדולות בחול.

פשעי מלחמה

בירושלים, פירסם ג'ורג'ס פוסט את מכ"תבו של "א. נחש" "גדהמתי לקרוא בג"ליון היום של ג'ורג'ס פוסט כי נחש ארסי שנכנס לתחת משטרה תל אביבית גורה וגרה על ידי השוטר התורן, והרי הנחש ודאי רצה למסור את עצמו לכוחות החוק."

זאת, לא אני."

עיתונות אלונטית ובורית

ירוחם הג'ינג'י (זה שהיה חבר הכי טוב של עבד אלנאצר טכר יום אחד עם בן גוריון בטימסאות כרם התימנים והסביר לו את מצב העניינים בשכונה. כל חלונות השכונה נפתחו ותושבי השכונה ירדו לרחוב לבושים פיגמות כדי להציץ באורחים החשובים. מי זה שהולך עם ירוחם? שאל תושב חתיק אחד.

צ'יובאט זה לא היה היחיד ששימח את לב קוראי דור השבועון הספרותי של מפ"ם (ליתר פירוט: אחדות העבודה) משא מדי שבועיים הם יכולים להנות מציובא"תים חשובים המופיעים בטורים המיוחד של דן וחיים, ילקוט הכובים, תחת סמלו המסתורי של הציובא"ת, צלחת פינג'אני הקהות.

ילקוט הכובים אינו פוסח על איש, הסטיק כבר לספר רבות על ותיקים כ"אברהם שפירא, שנחבד לקבל את מסדר ההגנה בפתח תקוה, סקד: מסדרון 1 מס"

מכשר ביאת ישו בן-דוד

לאור הנפס: תנין וזוהר

דרון דום י"י ועל צעירים כחיים גורי. הצ'יובא"ת על משרד הפלמ"ח ג'ורי (פרחי אש, עד אור הבוקר):

יעקלה, האפסנאי הסלוגתי, הופיע יום אחד אצל המ"פ והגיש תלונה נגד ג'ורי שעושה ממנו צחוק ומעליב אותו לעיני המחלקה.

"מה הוא עושה?" שאל המ"פ. "אתמול הוא בא לאוהל ואמר שהוא רוצה אלונטית ובורית", אמר יעקלה (שלא ידע על מונחים אלה למגבת וסבון) בפרצוף זעף.

היו ימים. השבוע לא הסתפק ילקוט הכובים בנושאים פלמחאיים, נגע בבעיה הכאובה של הזקנים שאינם מבינים ללב הצעירים. סיפר הילקוט:

"בנהלל היתה פעם זקנה שקראו לה סליבצ'ק הזקנה. לסליבצ'ק הזקנה היו דעות שונות לחלוטין מאלה של בני נהלל הצעירים. לילה אחד פגשה את מיכה חוזר מהשדה כשבגדיו פרוצים קצת. אמרה לו: 'כשאני הייתי צעירה הכל היה אחר. כ' שוג היה יוצא לסילול היו מדברים על פושקין, דוסטויבסקי וצ'כוב — והיום אני רואה, מתחילים ישר מהגועל נפש'."

• איש דבר השבוע דן ב"אמוץ ו"פזמוני הפלמ"ח חיים חפר. (**) העיר קורא משא חריף וזכרון במכ"ת למערכת: מדוע לא ספרתם על הזדמ"נות אחרות, בה קיבל שפירא את מסדר הגנו"ע, הסתפק בנאום קצר בן משפט אחד. הנאום: "אתם נוער, אתם? אתם חרא!"

(המשך מעמוד 9)

ומכוער, שבר הוא לבבות של יצורים חמו"דים וכמו אותם הגנלים ישב קאזאנובה, הפעם, זקן רצוף ושוב, העלה את זכרו"נותיו בחמישה כרכים, גוסף לעשרות ק"מדות וששים נובילות ואפיוורות.

הוצאה אנגלית, שהשתלטה לפני 22 שנה על זכרונותיו, מצמצמה אותם לכרך אחד, נתנה בראשו הקדמה מאת סטימן צווייג שכינה את קאזאנובה "הרפתקן יסודי ו"שוקק בעל זכרון בלתי מצוי".

בצורה זו התגלגל הספר לידיו של אליהו בקר שמצאו בדירה נטושה ביפו אליה עבר לגור אחרי שהגיע לפני 4 וחצי שנים מ"בולגריה".

בקר היה אמנם מוציא לאור בבולגריה. אלא שבארץ עסק בסלילת כבישים ובקעורה ברכבת. כשלמד עברית, חזר למקצועו ה"קודם, יסד הוצאת ספרים, תבל, הוציא תוך תקופה קצרה 57 ספר, עד אשר נזכר ב"זכרונותיו של קאזאנובה".

אולם כשהספר המהודר הופיע בחנויות הופיעו שוטרים עם צו"החרמה, הובילו את הזכרונות להתרענן קצת במחסנה של הוצאת הספרים עידית.

התברר שוב, כי סטימן צווייג היה סופר מורה מאד. שש שנים לפני שכתב את ה"הקדמה הנזכרת לספר, כתב הוא עצמו ספר, בשם בוני"העולם המכיל שמונה ביאור"גרסיות מקאזאנובה עד קלאוזוביך.

ההקדמה, טענה הוצאת עידית, לקוחה מהביאוגרפיה של קאזאנובה בבוני עולם ולה יש את הזכויות על הספר שהיא מת"כוננת בקרוב להוציאו.

בקר הנרעש מהר לבעלי ההוצאה, הזכיר להם כי מ"מ 220 שורות ההקדמה, לקר"חות 90 בלבד מהביאוגרפיה בבוני העולם.

הדברים התקבלו על הדעת. הספרים הוח"זרו לחנויות. למרות שהענין הסתדר, מב"טיח בקר שבספרים שהוא עומד להוציא בקרוב הוא ימנה קודם היטב היטב את שורות ההקדמה.

דת

הביאה השנייה

אנשי ירושלים כבר התרגלו לאיש הגוץ והצנום בעל עיניים גדולות ופקחות חמיר, זקן ארוך ואדום ופאות המגיעות עד לכתפיו. אחדים אפילו ידעו את שמו: יהודה חנן בן-דוד. מעטים ידעו את הכינוי שצרף לשמו, המנוח. איש לא ידע היכן גר וממה התפרנס.

המנחם לא עסק במאומה: "מאז הקמת המדינה לא עברתי", הודיע, הסביר כי לשכת העזרה הסוציאלית מטפלת בו, מאפשרת לו את קיומו במגדל-הננס בחצר מגור רטיסבון, שבעלייתו, לאור מוגרת נפט, הוא מתמסר לעיון בחנ"ך, בספר הזוהר ולחשיבוני. כי להמנחם ייעוד לנחם את העולם.

"אתה, לא אני", שבוע שעבר, הושי"למו חשיבוני של המנחם. הם היו רחוקים מנחמה. בהסתכמו על פסוקי נבואה מספרי דניאל ומלאכי, הבטיח כי תוך שנתיים תמחק רוסיה את ישראל, אלא אם כן תודה ישראל במשיח, ישו מנצרת.

אבל אפילו לא תכיר ישראל במשיח, הרי סוף ההכרה לבוא ואז תקום מלכות השמיים עלי אדמות, תשים את הקץ לכל מעשי עוול ומלחמה.

אחד ממעשי העוול שעדיין קיימים: ה"ס"עות לסיה נחשב חנן בן-דוד לנוצרי. הוא יהודי יוצא רודוס (העולם הזה 723) שמאמין ביהדות, אך נלחם בפרושים וברבנים.

כי אלה אינם מוכנים לשמוע אל בשורתו של בן-דוד: ישו היה בן אדם, לא מת, ישוב לאדמה בעוד שנתיים. הם אינם יודעים כי תפקידו הוא כשל תפקיד יוחנן המטביל, שבישר את ביאתו הראשונה של ישו.

בן-דוד ידע זאת היטב. אחר שסיים את מסירת בשורתו לעובר אורח ירושלמי שנחלק בדרכו, נשאל: "אם כן, אתה יוחנן המטביל?". השיב בן-דוד, אחר הפסקה ארוכה, בה רחבו עוד יותר עיניו הגדולות, במצותו אימרה של ישו מנצרת: "אתה אמרת

הפעם, משום מה, גדול מספר ה"מבקשים להתכתב מבני המין הפחות יפה. הקיץ משמיע, כנראה, על רצון הכתיבה של הנערות. או שמא טועה אני?

חוק מאמנות

(1873/281) מזכיר לי את השיר על הברדור בקריה, שהיה צנוע וענוי. הוא בו 19 חצי, בעל השכלה תיכונית, לא נכוח כמיוחד ומרכיב משפטים. לדעת חבריו מרב אולי שקט יותר מדי. אין דוא מרבה לצאת בחברה, וכשהוא כבר עושה זאת, אין הוא אוהב להתבלט. מוסיקה קלאסית, ספרות טובה ותיאטרון הם הדברים המענינים אותו, למרות זאת, אין הוא רוצה להתכתב על אמנות עם הנערה בת ה-18-18 שתסכים להתכתב איתו. עליה להיות לא יותר נבונה מאשר 1.68 מטר.

דקדורים, מוסר גבוה

ספורט במסדר נבוח (1873/282) שאת שמו לא ציין, רוצה להתכתב עם בחורה עדינה הלומדת במוסד נבוח אף היא, או בכנסייה והמענינים בספרות, מוסיקה, סלח לי על התערבותי, (1873/282). אולי תתנו גם הדרכות לנערות שלא זמרו מוסדות נבויים והיכולות, למרות זאת, להתכתב על ספרות, לרקוד ולשחזר?

נפש בכף

תושב ירושלים בן 27 (1873/284) מוסר מן למרעי הרוח, והנראה לי אדם מעניין ממכתבו אלי, אומר כי שם את נפשו בכסו כדי לכתוב לי. הוא גם חושש, גוסף על כך שלא יכיר את עצמו ב"מועד" (כתוב לי אם הצלחת לזהות את עצמי, טוב?). את ידיעותיו במוסיקה, ספרות, היסטוריה והתענינותו בתיאטרון וקולנוע הוא מוכן לחלק במכתבים עם בחורה סימפסית (אינני יודעת מות, אולם אינני אוהבת ביותר מלה זו. היא נאמרת בעיני על בחורה לא יפה), עדי"נה ומשכילה המתענינת לפחות באחד דים מן השפטים שהוא ציין. את מצי"ותיו לא פרט, לעומת זאת ציין שהוא עצל וכבד חלומה.

רק במכתב אישי

(1873/284) היא בחורה ענוה, שאיננה אוהבת להתרועע על מעלותיה קבל עם ועדה של קוראים. היא מוכנה רק לציין שהיא בת 20, נבחה 1.65 מטר והשכלתה תיכונית. את שאר הפרטים היא מוכנה להוסיף במכתבים אישיים אל כמה צעיר"רים בנילים 27-24, בעלי הופעה נאה, אוהבי טיולים וספורט.

הכזה למעשה צעיר בעל השכלה תיכונית (1873/285). קבל את מכתבו של רפי המציע התכתבות גם עם אלה בעלי הש"כלה סחות נבונה, מציע, במלוא האדי"בות וחרצון הטוב, את כשרון ההתכתבותו על הנושאים ספורט, טיולים, הרפתקות ומוסרים טובים, עם נערה בת 16-15. השכלתה אינה חייבת להיות תיכונית.

ברצינות, 19

על ימים בן 19 (1873/286) הוא, על אף נילו, רציני מאד, בשעות ה"פנאי ובמקום שקט, הוא עוסק בכתיבת שירים, ספורים ודברי בקורות שלא ראו אור. זה לא הכל, הוא מצייר גם כן. הוא מוכן להתכתב עם כל בחורה, יופי, גיל והשכלה אינם חשובים בכלל. כל הצעירים חביבים עליו. הוא יכול לכת"וב אילו על כל נושא העולה על רוחו, הוא מוכן ללמוד תמיד, אפילו סילוסופיה, בוגניקה, וזואולוגיה.

ישנם כאלה שתמונתי אינה מוצאת חן בעיניהם, מבקשים מבני להוריה או להחליפה. אינני מבנה מדוע צריך להרב להמריר להם. ואם הם סבורים שאני הרבה יותר יפה, הם טועים.

לא תחסום בחור בהסתכנו

אחוב: — אם את רוצה שחברך לא יסתכל על בחורות אחרות כשהוא הולך אתך ברחוב, יש רק עצת אחת, ויאנני חושבת שהוא יוכל אותה ב"רצון: הכריזו לו סמליות כמו לסוס. כיננו לכין עצמנו: האם את אינך מרוצה כאשר את מקבלת מבטי התפע"לות מבחורים זרים?

מראה, מראה, אמרי לי

יוקאל: — נעדת מביכות זמן רב לפני הראי, כשאחת ממחיי לה בביאתו מצויה! היא עושה זאת למען, רוצה להתייפח בשבילך, אם זה בכל זאת לא משכנע אותה, נש אליה חצי שעה אחרי שבעתם.

מרגרית שז נערה

יפה: — את כאמת מוכת גורל. לא לדעת לרקוד, בנילדו הברירה היא או ללמוד לרקוד, אם את כל כך משתוקקת לכך, עלייך כך עושה זאת למען, רוצה להתייפח בשבילך, אם זה בכל זאת לא משכנע אותה, נש אליה חצי שעה אחרי שבעתם.